

lettere kunde gøres, som Forslaget ikke er saaledes sammenkoblet med andre Ting som det store Skattereforfforslag.

Med disse Bemærkninger skal ogsaa jeg tillade mig at bede den højtærede Minister at tænke lidt velvillig paa denne Sag.

Indenrigsministeren. (*Bardenfleth*):

Den Sag, som de højtærede Forespørgere have fremdraget, angaar jo et Forhold, der ingenlunde er fremmed for dette høje Ting. Det tør tværtimod siges, at denne Sag under forskellige Former har været Genstand for Behandling i Rigsdagen gennem en Række Samlinger i Løbet af den sidste halve Snes Aar. Jeg skal ikke i den Henseende gaa længere tilbage, end den ærede første Forespørger (*la Cour*) gjorde, idet han henviste til det Lovforslag, der i Samlingen 1893—94 blev fremsat af den daværende Regering i det andet Ting om Indførelsen af Bygningskyld i Amts- og Sognekommuner. Det var netop et Forslag, der stiledes hen imod at lette den uforholdsmæssig store Byrde, der efter den nuværende Beskatningsmaade hviler paa Hartkornet, baade det amtskommunale og det sognekommunale Hartkorn. Det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, hvorledes Indførelsen af en saadan Bygningskyld tænkte ordnet. Det var ikke nogen ny Form for Beskatning, men et nyt Beskatningsgrundlag ved Siden af det nuværende, man ønskede at indføre. Man vilde opnaa en bredere Basis, idet man inddrog flere ny Skatteobjekter, forøgede det skattepligtige Hartkorn og derved lettede det nuværende Hartkorn. Fremgangsmaaden ved Beregningen var jo den, at alle Bygninger og bygningslignende Anlæg til industrielt Øjemed med Undtagelse af offentlige Bygninger og lignende bleve inddragne under Beskatningen, derved at der ansattes en vis Skatteværdi for hver enkelt Bygning. Denne Skatteværdi blev saa efter Fradrag af 1,000 Kr. ansat efter en i Lovforslaget nærmere angiven Beregning til Hartkorn, som udgjorde Bygningskylden, dog saaledes, at derfra droges Ansættelsen til Ager- og Engs Hartkorn, det sidste selvfølgelig for at undgaa, at den ny Skyld kom til at hvile paa det nuværende Hartkorn, og det i saa vidt Omfang som muligt. — Paa en anden Maade havde det Forslag, der den Gang blev fremsat, ogsaa søgt at lette det kommunale Hartkorn derved, at der blev foreslaaet Forandringer i Landkommunallovens § 50, saaledes at det Beløb, der af de amtskommunale Hartkornsskatter kunde over-

føres paa Sognekommunerne, skulde udgøre indtil Halvdelen, og heraf skulde den ene Halvdel lignedes paa det sognekommunale Hartkorn med Tillæg af dets Bygningskyld, den anden Halvdel fordeles efter Amtsrådet's Skøn efter fornødent Hensyn til Folketallet. Som bekendt blev dette Forslag ikke ført videre den Gang, det blev i den følgende Samling indlemmet af Regeringen i det Forslag, der den Gang blev fremsat om den kommunale Beskatning i det hele taget, ogsaa omfattende den personlige Kommuneskat. Men heller ikke dette Forslag naaede til Enden, hverken i det andet eller i dette høje Ting, og da Forslaget i 1895—96 igen blev fremsat her i Tinget, endte det som bekendt med, at en Del af Lovforslaget blev udtagen og gjort til det af det høje Ting vedtagne Forslag til Lov om Afgift af Næringsvirksomhed i visse Tilfælde, et Forslag, som det vil være bekendt nu paa fjerde Aar hviler i det andet Ting. Maa jeg hertil føje, at naar Landstinget udtog en Del af Regeringsforslaget og gjorde det til et særligt Forslag, blev det den Gang udtrykkelig udtalt, saavel i det nedsatte Udvalg som under Forhandlingen i Salen, at man derved ikke tilsigtede at henlægge de øvrige meget vigtige Spørgsmaal vedrørende den kommunale Beskatning i det hele, men man udtog denne Del af Lovforslaget, fordi man kunde se, at det var denne Del, der havde Udsigt til hurtigst at blive løst, og man forventede da bedre Tider til Gennemførelse af det øvrige af dette store Spørgsmaal. — Naar saa den daværende Regering i Samlingen 1896—97 forelagde Rigsdagen to Lovforslag dels om Overførelse af forskellige Kommuneskatter til Kommunerne og dels om Indførelse af en Formue- og Indkomstskat til Staten, var det ganske naturligt, at man under disse Omstændigheder ønskede at afvente, hvorledes Rigsdagen stillede sig til disse ny Forsøg paa Løsning af Skattespørgsmaalet, forinden man igen optog det gamle Spørgsmaal om Forandring i de gældende Bestemmelser om den kommunale Beskatning i det hele. Saaledes er jo, mine Herrer, Situationen endnu. Jeg tror, at det ikke fra nogen Side vil findes rigtigt, om man fra Regeringens Side vilde gaa til en Forberedelse til en Reform i den Retning, som antydedes af de ærede Forespørgere, forinden man bliver klar over, hvorvidt de for Rigsdagen foreliggende Lovforslag have Udsigt til at gennemføres. Men jeg forstaar særdeles vel, at de ærede Forespørgere som ny Medlemmer af dette Ting have ønsket at